

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Alij è templo defuncti cum ignominia & miraculo extracti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

& velut ad nouerca tumulum fierent, triste ululantes spectantibus multis, cadauer refossum inrer se se in morem Absyrti discerperunt. Non constat, vnde canes illi aduenerint. Credibile est, de Cerberi profapia fuisse. Nam ex Orco veniunt ministri, qui homines è loco sacro trahunt ad Orcum.

V.
S. Gregor.
lib. 4. Dial.
cap. 53.

Cuius rei memorabile exemplum refert S. Gregorius, his verbis: *Adest in presenti venerabilis frater Venantius, Lunensis Episcopus, & magnificus Liberius vir nobilissimus atq; veracissimus, qui se scire, suesq; homines interfuisse testantur, eam rem, quam narrant, nuper in Genuensi vrbe contigisse. Ibi namq; ut dicunt, Valentinus nomine, Ecclesia Mediolanensis defensor, defunctus est vir valde laticorpus, & cunctis leuitatibus occupatus, cuius corpus in Ecclesia beati Martyris Syri sepultum est. Nocte autem media in eadem Ecclesia facte sunt voces, ac si quis violenter ex ea expelleretur, atq; traheretur foras. Ad quas nimirum voces cucurrerunt custodes, & viderunt duos quosdam terribilissimos spiritus, qui eiusdem Valentini pedes quadam ligatura strinxerant, & eum ab Ecclesia clamantem, ac nimium vociferantem foras traherent, qui videlicet exterriti ad sua strata reuersi sunt. Manè autem facto, aperientes sepulchrum in quo idem Valentinus positus fuerat, eius corpus non inuenerunt. Cumq; extra Ecclesiam quærerent, ubi projectum esset, inuenerunt hoc in sepulchro alio positum, ligatis adhuc pedibus, sicut ab Ecclesia fuerat abstractum. Ex qua re, Petre collige, quia his, quos peccata grauia deprimunt, si in sacro loco sepeliri se faciant, restat, ut & jam de sua presumptione iudicentur: quatenus eos sacra loca non liberent, sed etiam culpa re-meritatis accusent. Quia alieno choro pedem intulerunt.*

VI.
S. Gregor.
Turon lib. 1.
de gloria
Martyrum
cap. 89.

Alter quoque Gregorius, sanctitate illustris, Turonensis Episcopus, terribile factum recenset, de quodam Antonio Toloano, quod Abronis, aut Apicij vitam duxisset, & nec aram, nec fidem habuisset. Deo pariter & hominibus exoso, quem vel melius, vel boni Genij è sepulchro, certè non sine Dei nutu, excusserunt. Cùm palàm improbus homo in S. Vincentij templo esset tumulatus, in quo ipse viuens sibi capulum collocarat, concubia nocte, Sandapila illa, vnà cum cadauere, è sancto loco est sublata, atque per fenestram è templo exturbata, & publicè prostituta, dieque exorto, operculo diffracto, palàm
omnium

omnium oculis demonstrata. Propinqui illius non intelligentes virtutem DEI, neque sentientes Sancti injuriam, in cuius templo indignum temerè sepelierant, iterum deposito sarcophago, in loco, in quo priùs fuerat, altiùs suffoderunt. Altera verò illucescente die inuenerunt eum iterum foris ejectum, in medio esse atrij, & sic intellexerunt magnalia DEI. Ex hoc enim à nullo tactus vsque hodie in loco, in quo ejectus est, in testimonium reseruat. Hæc D. Gregorius Turonensis, quibus similia alius; immò maiora, recensuit in Concilio Lemouicensi, his verbis: Nuperrimè, post Concilium Bituricense, quidam de excommunicatis eques in nostra Diocesi interfectus est, quem ego rogantibus amicis & propinquis eius, nullatenus soluere volui, ut ceteri metum haberent: grauem enim culpam praedantis habuerat. Itaq; sine Sacerdotis obsequio à militibus apud quamdam Ecclesiam S. Petri, non me iubente, sepultus est. Manè autem facto, corpus eius longè extra cæmeterium projectum, & nudum superfaciem eius terra inuentum est: tumulus autem, ubi sepulturam habuerat, intactus. & ita, ut dimissus fuerat, repertus est. Quem iterum milites aperire, & nihil in eo ampliùs nisi vestes, quibus inuolutum corpus fuerat, inuenerunt. Rursus cadaver ibidem sepelierunt, & diligenter tumulum sub enorani podere terra & lapidum claudunt: sed die altero projectum cadaver, & tumulum intactum, ut supra, afficiunt. Quinque sepeliunt: toties eodem ejectum corpus longè à cæmeterio Ecclesia terra obruunt. Quo terrore perculsi Principes militia, pacem nobis, velut optabamus, firmare nequaquam distulerunt. Ad hæc respondit Concilium, ait Baronius: Quid hoc aliud est, nisi quia sub oculis hominum arbiter hominum affirmat Ecclesia sua auctoritatem quia excommunicati a sepultura Christianorum justè ab Episcopo segregantur? Tales enim negant fidem, dum latrocinia potiùs quàm pacem sectantur. Quanto igitur his talibus honori fuit nobilitas sepulchri? nonnè satius fuisset, eos in ignota silua terris & obliuione obrui, quàm in loco sacro poni, ut ipsà ejectione toti mando constaret, eos illo honore indignos extitisse? Ut enim contempta fuisse dicitur cornicula alienis plumbis spoliata, multicolore se esse mentiens, quæ erat nigra; ita his talibus, quod gloriae causa quærunt, in ignominiam cedit; tolluntur in altum, ut lapsu grauiore ruant; marmoribus illorum nomina in-

Ex Act. 2.
Concil. Le-
mouicenf.
Cardin. Ba-
ronius 16. II.
An. 1034. 17.

scribuntur, vt quanto difficiliùs, tantò turpiùs eradantur. Si-
 Math. 22. 12. miles sunt isti viro, quem Rex vidit, non vestitum veste nuptiali cui
 dixit: *Amice, quomodo huc intrasti, non habens vestem nuptialem?*
 de quo præcepit ministris: *Ligatis manibus & pedibus eius, mittite
 eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus & stridor dentium.* Quod
 etsi corpori non fiat, certè animæ fit, quæ etiam hoc titulo pro-
 fundiùs descendet in infernum: quia ossibus suis cinerique sol-
 licita fuit, vt honorificè in sepulchro quiescerent, & non cura-
 uit, vt ipsa quoque in cælo quiesceret gloriosè. Alia res sceptrû,
 alia plectrum: aliud curandum fuit: terram coluerunt, cælum
 neglexerunt. Hoc merentur, qui, vt ancillæ placeant, dominam
 non curant.

VII.

Super hæc omnia etsi subinde, ad reliquorum terrorem,
 Psal. 108. 29. quidam manifesti peccatores induantur hoc pudore, & operiantur,
 sicut diploide confusione suâ, vt scilicet duplici infamia, tam apud
 mortales, quàm immortales puniantur; id tamen rariùs con-
 tingit; non solùm, quia miraculis non semper opus est, vt ho-
 mines conuertantur, qui aliunde satis officij sui admonentur;
 sed etiam, quia benignus DEVS etiam damnatis plerisque aded
 parcit, vt hanc eorum confusionem, vsque ad extremi iudicij
 diem differat. Tunc enim aperientur libri conscientiarum; tunc
 totus mundus cognoscet, quis bonus vel malus, albus an ater
 Math. 25. 31. fuerit: Tunc Filius hominis sedebit super sedem maiestatis sue: &
 congregabuntur ante eum omnes gentes. & separabit eos ab invicem,
 sicut segregat pastor oves ab hædis: & statuet oves quidæ a dextris suis,
 hædos autem a sinistris. Atque hæc etiam est prima causa, ob
 quam sæpe bonis quoq; immò sanctis hominibus, vel mala non-
 numquam, vel nulla, vel certè malis permista contingit sepul-
 Math. 3. 12. tura. Hinc Ioan. Baptista Christum describit: *Cuius ventilabrum
 in manu sua: & permundabit aream suam: & congregabit triticum
 suum in horreum, paleas autem comburet igni inextinguibili.* Hinc
 Math. 13. 17. ipsa Ecclesia est istud regnum calorum simile sagena missa in mare,
 & ex omni genere piscium congreganti. Quam, cùm impleta esset, edu-
 centes, & secus littus sedentes, elegerunt bonos in vasa, malos autem
 foras miserunt. Sic erit in consumatione sæculi: exhibunt Angeli, &
 separabunt malos de medio iustorum, & mittent eos in caminum ignis
 ibi